

Abonneren vanaf €2,25 per week

FILM ★★★★★

De Surinaamse schipper in 'Monikondee' vaart op kolkende rivieren zoals zijn land ook worstelt

De Surinaamse schipper Boogie zit klem tussen het koloniale verleden en het roofzuchtige heden. De meeslepende documentaire 'Monikondee' portretteert Boogie en zijn worstelingen, als symbool voor de worstelingen van heel Suriname.

Kevin Toma 19 november 2025, 10:18

Bewaren

Delen

De motorboot van schipper Boogie is smal, de laadruimte beperkt. De stevige romp en de lengte – achttien meter – maken het vaartuig niettemin zeer geschikt voor goederenvervoer, ook op de kolkende rivieren van Suriname.

De Nederlands-Surinaamse documentaire *Monikondee* stapt bij Boogie aan boord, transport na transport. In deels gedramatiseerde scènes tonen regisseurs Tolin Alexander, Lonnie van Brummelen en Siebren de Haan hoe Boogie zijn bestellingen, van voedsel en drinkwater tot een gigantische regenton, naar de meest afgelegen plekken brengt. Tussendoor bezoekt hij zijn vrouw in Frans-Guyana en hoopt hij tijdig bij de hoorzitting van zijn neef te zijn.

Zodoende ontstaat een vloeiend portret van een man die, net als zijn land, klem zit tussen tradities en kapitalisme, tussen het koloniale verleden en het roofzuchtige heden. Boogie is een marron, een afstammeling van slaafgemaakte Afrikanen, die na hun bevrijding een afgezonderd bestaan opbouwden in het binnenland.

Braziliaanse goudzoekers

Dat zelfvoorzienende, op ruilhandel gebaseerde leven, of wat er nog van over is, staat onder grote druk. Klimaatverandering, ontbossing, de verwoesting die Braziliaanse goudzoekers met hun graafmachines aanrichten: aan alle kanten neemt de kaalslag toe. Laat nou net Boogie een van de transporteurs zijn die de Brazilianen van brandstof voorzien.

In de beste scène van *Monikondee* trotseert Boogie woeste stroomversnellingen om water en groenten op de plek van bestemming te krijgen. Knap, hoe de makers je in de opwinding van die boottocht meenemen, en in de consternatie die daarop volgt. Boogie wordt uitgekafferd door zijn klanten: twee vrouwen die niets aannemen van iemand die met de goudzoekers samenwerkt. Bovendien zijn de groenten verlept.

Dat de film bij deze vrouwen aan land blijft, is een mooie variant op collectieve verteltradities van de marrons. In de eindscène zie je hoe alle betrokkenen naar *Monikondee* kijken en erover napraten. Een passend meerstemmig slot voor deze geëngageerde en meeslepende film.

MONIKONDEE

Documentaire

★★★★☆

Regie Tolin Alexander, Lonnie van Brummelen en Siebren de Haan
103 min., in 27 zalen en vanaf 24/11 te zien op Picl.